

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (I. Goncearuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (T. Vieru, M. Ghervas, L.Gafton, V. Burduh, Iu.Oprea)

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh

examinînd cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamantului a indicat că la 28 iunie 2012, a încheiat cu pârâtul contractul nr. 77/12 cu privire la livrarea și instalarea sistemului de securitate.

Conform contractului respectiv SRL „Profiteh” urma să presteze servicii de vânzare, instalare, testare, programare, dare în exploatare a sistemului de alarmă și securitate.

A specificat reclamantul că conform pct. 3.2. al contractului, cumpărătorul era obligat lunar către data de 28 din ziua semnării contractului, să achite un avans în proporție de 25%, ceea ce constituie 27 896,38 euro, din suma prețului final al contractului de 111 585,50 euro.

La 28 iunie 2012, cumpărătorul era obligat să achite pentru utilaj un avans în mărime de 25%, ce constituie 27 896,38 euro, la 28 iulie 2012 – 25% pentru utilaj

un avans în sumă de 27 896,38 euro, la 28 august 2012 – 25% pentru utilaj un avans în sumă de 27 896,38 euro, la 28 septembrie 2012 – 25% pentru utilaj un avans în sumă de 27 896,38 euro, conform actului lucrărilor executate în decurs de 5 zile bancare din ziua semnării actului serviciilor prestate sau a facturii de plată. Însă, până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, nu a fost achitată nicio plată, astfel că la 15 iunie 2015, cumpărătorul a tergiversat termenul de achitare a obligațiilor contractuale cu 1004 zile calendaristice.

Reclamantul, pentru executarea obligațiilor sale contractuale a comandat și procurat tot utilajul necesar pentru pârât din SUA, Japonia și alte țări. O parte din utilaj a fost vămuit și instalat la fața locului, conform actului de primire-predare semnat de către părți la 14 septembrie 2012, iar restul a fost depozitat la antrepozitul vamal, fapt pentru care, până la moment, compania poartă cheltuieli suplimentare pentru arenda depozitului.

Conform actului de transmitere a utilajului, ce necesita instalarea, vânzătorul a livrat echipament și a prestat un spectru de servicii, însă cumpărătorul nu și-a îndeplinit obligațiunile sale contractuale, în ceea ce privește achitarea în termen a serviciilor acordate.

A specificat că datoria contractuală a ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” constituie suma de 111 585,50 euro, penalitatea începând cu 1 octombrie 2012 pe termen de 180 zile, constituie suma de 20 085,39 euro.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul s-a adresat pârâtului cu pretenție în formă scrisă, însă ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a lăsat fără atenție solicitările înaintate.

La 15 februarie 2016, SRL „Profiteh” a depus o cerere prin care și-a concretizat pretențiile. Suplimentar la cele invocate, reclamantul a indicat că potrivit pct. 2.2 al contractului, cumpărătorul/beneficiarul s-a obligat să achite pentru sistemul de securitate și pentru montarea lui, conform prețului contractului, iar în termen de 3 zile din momentul montării să semneze actul de îndeplinire a lucrărilor. Iar, potrivit pct.5.1. vânzătorul s-a obligat să livreze sistemul de securitate în decurs de 5-60 zile lucrătoare din momentul achitării avansului conform pct.3.3 al contractului.

A mai invocat că contractul nr.77/12 din 28 iunie 2012 este un contract complex, conținând elemente ale contractului de vânzare –cumpărare, precum și a contractului de prestare servicii, iar rezultând din faptul că, obiectul contractului este montarea și semnarea actului de îndeplinire a lucrărilor, consideră că este un contract de prestări servicii.

Conform contractului beneficiarul/pârâtul și-a asumat următoarele obligațiuni conform pct. 2.2.1. și 2.2.2. s-a obligat să achite pentru sistemul de securitate și pentru montarea lui prețul stabilit în contract, în termen de 3 zile din momentul montării să semneze actul de îndeplinire a lucrărilor.

A susținut că prevederile pct. 8.3 al contractului, stabilesc că pentru încălcarea termenului de plată, cumpărătorul/beneficiarul achită penalitate vânzătorului/prestatorului în mărime de 0,1 % din suma totală a contractului, pentru fiecare zi de întârziere. În pct. 3.2 al contractului, s-a stabilit că achitarea se face lunar în proporții de 25%, iar dat fiind faptul că contractul a fost încheiat la 28 iunie 2012, prima rată de 25% urma a fi achitată în avans la 28 iunie 2012 în sumă de 27 896,38 euro, următoarea la 28 iulie 2012 în mărime de 27 896,38 euro, la 28 august 2012 suma

de 27 896,38 euro și ultima rată de 25 % în mărime de 27 896,38 euro în termen de 5 zile bancare din momentul semnării actului de executare a lucrărilor, dar nu mai târziu de 28 septembrie 2012. Suma totală a contractului fiind 111 585,5 euro, care nu a fost achitată, chiar dacă parțial au fost recepționate o parte din lucrări în sumă de 23 309,23 euro.

A reiterat că până în momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, datoria contractuală a pârâtului față de reclamant constituie suma de 111 585,50 euro, iar penalitatea începând cu 1 octombrie 2012 pe un termen de 180 zile constituie suma de 20 085,39 euro conform calculului $111\,585,50 \text{ euro} \times 0,1\% = 111\,585,50 \text{ euro} \times 180 \text{ zile} (01 \text{ octombrie } 2012 - 01 \text{ aprilie } 2013) = 20\,085,39 \text{ euro}$, prin prisma pct.8.3 din contract pârâtul este obligat să achite reclamantului penalitate în mărime de 20 085,39 euro, pentru perioada 01 octombrie 2012 – 01 aprilie 2013 – 180 zile.

A specificat că deoarece a încheiat contract cu pârâtul în sumă de 111 585,50 euro, din care a comandat din străinătate utilaje, le-a vămuit și a achitat depozitul vamal pentru o parte din utilajele care urmau a fi instalate, iar pârâtul în termenul stabilit de contract nu a achitat nicio rată lunară, respectiv urmează să plătească inclusiv și dobândă de întârziere ce constituie suma de 63 239,91 euro, pentru perioada 01 octombrie 2012 – 15 februarie 2016.

Totodată, SRL „Profiteh” a menționat că deoarece utilajele au fost procurate încă în anul 2012 din străinătate, parțial depozitate în antrepozitul vamal, este necesar de a fi obligat ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” să recepționeze utilajele respective conform clauzelor contractuale, cu încasarea sumei de 111 585,50 euro cu titlu de datorie.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pârâtului în beneficiul său suma de 111 585,50 euro – cu titlu de datorie, suma de 63 239,91 euro – cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 20 085,39 euro – cu titlu de penalitate, suma de 12 752,80 de lei – cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 iunie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial.

S-a dispus încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în beneficiul SRL „Profiteh Siel” datoria în mărime de 105 361,5 euro, penalitatea în mărime de 20 085,39 euro, dobânda de întârziere în mărime de 81 419 euro.

S-a dispus încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în beneficiul reclamantului SRL „Profiteh Siel” cheltuielile de judecată constituite din taxă de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, în mărime de 50 000 de lei.

S-a dispus încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în beneficiul reclamantului SRL „Profiteh” cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 11 030 lei.

A fost obligat ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” să recepționeze utilajul și să semneze actul de primire și instalare a utilajului necesar pentru sistemul de alarmă și securitate, conform contractului nr. 77/12 din 28 iunie 2012.

Pretenția SRL „Profiteh Siel” cu privire la încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a prejudiciului material pentru servicii de antrepozit vamal a utilajelor destinate pârâtului în mărime de 12 752,80 de lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae și apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 05 aprilie 2018 Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae.

S-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018 și hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărîri după cum urmează:

Cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

La 23 august 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii de revizuire și casarea deciziei din 27 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

În motivarea cererii, revizuentul a indicat drept temei pentru revizuire art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă – au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

A indicat că la 17 iulie 2019 a avut loc un eveniment desfășurat de Centrul de Investigații Jurnalistice, cu tema: „Dezvăluiri despre delapidări de milioane, trafic de arme și avioane la Aeroportul Mărculești”, unde s-au discutat diferite scheme de corupție, trafic și despre dosarele ce vizează fraudele la Aeroportul Mărculești, și cel mai important la eveniment a participat și fostul director al Aeroportului Mărculești, Maiduc Vladimir, fiind în calitate de director și la data pronunțării deciziei a cărei revizuire se solicită, care a deschis anumite paranteze despre toate nelegiuirile comise de persoane influente care au legături cu Aeroportul Mărculești și despre care nu au cunoscut anterior și nici nu aveau de unde să cunoască, ori odată cu schimbarea conducerii Guvernului Republicii Moldova situația devine mai clară.

A menționat că pe marginea litigiului, ca urmare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2018, la data de 28 decembrie 2018 de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” a fost depusă plîngere la CEDO și o plîngere penală pentru investigarea circumstanțelor în care a fost pronunțată decizia din 27 iunie 2018.

Potrivit art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Examinînd materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de judecată, după ce examinează cererea de revizuire, emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire, ca fiind inadmisibilă.

Astfel, potrivit art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicîndu-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexîndu-se probele ce le confirmă.

Instanța de judecată menționează că revizuiantul și-a motivat pretențiile invocate în cererea de revizuire prin prisma art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă – au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Instanța de revizuire menționează că cele invocate de revizuient în cererea de revizuire nu sunt circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei și nu pot servi temei pentru redeschiderea procesului.

Prin urmare argumentele invocate de revizuient nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului revizuientului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii. Or, cele invocate în cererea de revizuire nu pot fi calificate altfel, decât o încercare a revizuientului de a crea o vizibilitate falsă privind existența unui temei de drept, la caz, a unui temei de revizuire.

Instanța de judecată precizează faptul că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, iar competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Revizuirea nu trebuie considerată ca un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare.

O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul Roșca contra Moldovei).

Totodată, este primordial de accentuat și aspectul ce ține de faptul că unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că procedura de revizuire nu trebuie folosită de către instanțele naționale într-o manieră incompatibilă cu principiul securității juridice (cauza „Sfinx-Impex” SA c. Moldovei, nr. 28439/05 din 25 septembrie 2012).

În afară de aceasta, în hotărârea sa din 6 decembrie 2006, în cauza Popov contra Moldovei, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reiterat că revizuirea se admite numai în cazul dacă noi fapte cu privire la o cauză care a fost examinată au fost descoperite și aceste fapte ar putea avea efect decisiv asupra rezultatului cauzei, precum și dacă aceste circumstanțe nu au fost cunoscute și nu au putut fi cunoscute.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că motivele invocate în cererea de revizuire sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel”, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 449 lit. b), art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel”.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Victor Burduh